

Методика пошуку зниклих безвісти мешканців України під час повномасштабного вторгнення Російської Федерації

Як шукати людей, яких окупанти позбавили волі.

Автор – доктор політичних наук, професор, експерт Центру громадянських свобод, голова Правління Експертної групи «Сова» Михайло Савва

Жовтень 2024

Резюме

Методика пошуку підготовлена в рамках соціального проекту «Адвокація прав цивільних ув'язнених внаслідок війни» українською громадською організацією сімей зниклих безвісти «Ліберта» за підтримки Центру громадянських свобод (ЦГС). Автор методики – експерт ЦГС, доктор політичних наук Михайло Савва. Проект методики обговорювали рецензенти, які мають експертний потенціал. Рецензентами цієї методики виступили Ірина Баданова та Ірина Кудас.

Методика спрямована на вирішення проблеми відсутності інформації про зниклих безвісти мешканців України, які були позбавлені волі російськими окупантами. Наш методичний матеріал можуть використовувати для самостійного пошуку родичі зниклих безвісти людей, ініціативні групи та громадські організації.

Метою методики є дати повну інформацію про покрокові дії, які родичі та інші близькі люди можуть виконати для отримання відомостей про зниклу людину, а у разі, якщо цю людину російська влада містить у місцях примусового тримання, отримати інформацію про її статус (зрозуміти, ким є ця людина для російської влади - військовополоненим, цивільним, ув'язненим іноземцем або ув'язненим росіянином).

Методика описує дії щодо пошуку на наступних етапах: повідомлення органів влади України про зниклу людину; пошук відомостей у відкритих інформаційних ресурсах; запити органів влади РФ; запити до установ Федеральної служби виконання покарань (якщо людина засуджена російським судом). Зразки заяв та звернень є частиною цієї методики.

Опис проблеми

Агресія Російської Федерації значно загострила проблему зниклих безвісти в Україні. Станом на липень 2024 року в державному Реєстрі зниклих безвісти за особливих обставин було понад 51 тисячу людей. З них понад 7 тисяч знайдено та понад 42 тисяч не знайдено.¹ Серед тих, що зникли безвісти, є як українські військові, так і цивільні.

Ми не знаємо, скільки людей зниклих безвісти вже загинули, а скільки живі. Але ми знаємо, що деякі з цих людей позбавлені волі російськими

¹ Богданюк Олена Понад 50 тисяч людей внесено до реєстру безвісти зниклих за особливих обставин. 16.07.2024//Суспільне новини. <https://suspihne.media/791939-ponad-50-tisac-ludej-vneseni-do-reestru-bezvisti-zniklih-za-osoblivih-obstavin/>

агресорами. Російська Федерація не інформує Міжнародний Комітет Червоного Хреста про більшість захоплених українців, у тому числі через неефективну роботу російського довідкового бюро. У результаті багато людей, про яких їхні родичі та держава Україна нічого не знають, живі та перебувають у місцях примусового тримання. За оцінкою експертів Центру громадянських свобод, не менше 7 тисяч громадянських українців може бути ув'язнено в російських в'язницях як на території РФ, так і на окупованих територіях України.² Кількість захоплених росіянами військовополонених, про які українська сторона не має відомостей, є не публічною інформацією, але вона також велика.

З боку українського суспільства є запит на інструкції про те, як шукати людей, що зникли. Державні органи та організації громадянського суспільства відгукнулися на цей запит. Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими оприлюднив інструкцію «Людина зникла безвісти за особливих обставин» <https://roadmap.koordshstab.gov.ua/missing-in-action/> Українська правозахисна організація «Центр громадянських свобод» та проект [#Dovidka info](#) підготували та оприлюднили інструкцію «Як шукати зниклих безвісти? Інструкція для рідних цивільних та військових». Ці та інші подібні інструктивні матеріали дуже корисні. Водночас, вони орієнтують людей лише щодо взаємодії з органами державної влади України та міжнародними організаціями. Як показує практика, у багатьох випадках цього недостатньо для того, щоб знайти зниклу безвісти людину. Ні органи влади України, ні Міжнародний Комітет Червоного Хреста не мають інформації про всіх, хто зник безвісти. Тому виконання подібних інструкцій є дуже важливим, але лише першим кроком у пошуку зниклих.

Родичі зниклих безвісти українців використовують для пошуку різні інформаційні ресурси та подають запити (самостійно або через адвокатів) різним органам влади РФ. У цьому методичному матеріалі ми зібрали інформацію про алгоритм дій щодо продовження пошуку після повідомлення про зникнення безвісти української влади та міжнародних організацій. Ця інформація дозволить зробити такий пошук ефективнішим.

Запропонована методика спрямована на вирішення проблеми відсутності інформації про зниклих безвісти мешканців України, які були позбавлені волі російськими окупантами. Наш методичний матеріал можуть використовувати родичі зниклих безвісти людей, ініціативні групи та громадські організації.

На чому ґрунтується ця методика

Під час підготовки даного методичного матеріалу його автор використовував такі основні джерела:

² Пропозиції Центру громадянських свобод щодо способів тиску на РФ з метою звільнення цивільних громадян України, незаконно утримуваних російською стороною у зв'язку зі збройним конфліктом (Стратегія звільнення цивільних). 6.03.2024// Центр громадянських свобод. <https://ccl.org.ua/wp-content/uploads/2024/03/strategiya-zviltennya-cyvilnyh.pdf>

1. Власний досвід пошуку людей, що зникли безвісти.

Автор методичного матеріалу брав участь у пошуках незаконно позбавлених волі українців із травня 2022 року. Рецензенти, які брали участь у підготовці методичного матеріалу порадами та коментарями, також особисто брали участь у пошуку зниклих людей та мають відповідний досвід. Важливу інформацію для пошуку людей ми отримали в результаті взаємодії з представниками Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ).

2. Узагальнений досвід російських правозахисників та адвокатів, які захищають права позбавлених волі українців.

Пошуком позбавлених волі українців займаються деякі російські правозахисники та адвокати, які уклали угоди із родичами зниклих безвісти. Російські правозахисники та адвокати узагальнюють свій досвід запитів та скарг до російських органів влади та діляться їм з колегами.

3. Результати анкетування 30 громадян України, які особисто шукали зниклих близьких та поділилися набутим досвідом.

Анкетування не є репрезентативним для всієї України. Воно було необхідне обліку в методичному матеріалі досвіду родичів зниклих безвісти. Респонденти дали інформацію про результати свого пошуку та його головні висновки; вказали, до яких органів влади та з яким результатом вони зверталися під час пошуку; які інформаційні ресурси найбільше допомогли їм у пошуку.

З-поміж 30 респондентів знайшли своїх близьких 25 осіб, і не знайшли – 5 осіб. Можна зробити висновок про те, що самостійний пошук родичами та іншими близькими зниклими безвісти має сенс, але не гарантує результату.

У більшості випадків люди шукали своїх найближчих родичів

Звернення до органів влади, як правило, не дали результату, тобто нової інформації про зниклий безвісти.

Серед інформаційних ресурсів, які використовували учасники анкетування, на першому місці за кількістю згадок знаходиться телеграм-канал Ірина Україна <https://web.telegram.org/k/#@cfddffhu4rt> Респонденти згадували також інші корисні ресурси. Серед них гуманітарна ініціатива «Пошук.Полон» <https://poshuk.io/uk/golovna/>, проект Катерини Осадчої з пошуку зниклих «Знайти своїх» <https://poshuk.1plus1.ua/>, телеграм-канал «Списки знайдених та полонених» https://web.telegram.org/k/#@znaydeno_ua, сторінка громадської організації «Цивільні в полоні» https://www.instagram.com/tsyvilnivpoloni?fbclid=IwY2xjawFGcKxleHRuA2FlbQIxMAABVHZX4OlnFoTbi1KZdxv0tfJQvXrpTBK1SLHXAQnQvqvVjQvCBnpaXoNwJSw_aem_CJ9m0wLE6fGvHMP8zY5qTA Далі в цьому методичному матеріалі буде зазначено з описами інформаційні ресурси, які можуть допомогти у пошуках зниклих безвісти.

Крім публічних інформаційних ресурсів, найкориснішими респондентам анкетування у пошуках були:

- українські військовополонені та цивільні, які повернулися, які розповідали про людей, з якими вони разом були в неволі;

- групи родичів зниклих безвісти, у яких відбувається активний обмін інформацією;

- регіональні групи пошуку, наприклад, «Викрадені мелітопольці» https://t.me/s/vykradeni_melitopol?before=573

- Міжнародний Комітет Червоного Хреста;

- російські адвокати, які захищають захоплених українців у разі порушення кримінальних справ російським режимом.

На наше прохання учасники анкетування сформулювали головні висновки з їхнього досвіду:

- Не втрачати надію та шукати скрізь.

- Потрібно, щоб хтось на окупованих територіях оббивав пороги всіх інстанцій.

- Шукати у всіх телеграм-каналах та чатах.

- Не зупинятися, розповідати про зникнення людини, писати та дзвонити у всі можливі організації.

- діяти за вже розробленими алгоритмами пошуку.

Учасники анкетування ознайомилися з проектом цієї методики та дали пропозиції щодо її уточнення, які були враховані.

Мета методики

Дати повну інформацію про покрокові дії, які Вам потрібно виконати для отримання відомостей про зниклу людину. У разі, якщо цю людину російська влада містить у місцях примусового тримання, отримати інформацію про її статус (зрозуміти, ким є ця людина для російської влади - військовополоненою, цивільною, ув'язненою з вирокami судів).

Методика призначена всім людям, які розшукують зниклих безвісти родичів, друзів, сусідів, колег.

Алгоритм самостійного пошуку

1. Перший крок: Виконати дії, передбачені рекомендаціями Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими «Людина зникла безвісти за особливих обставин» <https://roadmap.koordshtab.gov.ua/missing-in-action/> та Центру громадянських свобод «Як шукати зниклих безвісти? Інструкція для рідних цивільних та військових» <https://www.facebook.com/share/p/taRj4CA71q7RgGzx/> тобто поінформувати органи влади України та Міжнародний Комітет Червоного Хреста про зниклу людину:

1.1. Звернутися до найближчого відділу поліції для порушення кримінальної справи про зникнення людини та отримати витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Для цього потрібно надати інформацію про зниклу людину та обставини її зникнення. Після надання свідчень ви отримаєте номер кримінального провадження.

1.2. Отримати контакти слідчого, який веде справу про зникнення, і надалі з появою нової інформації про людину повідомляти її слідчого. Якщо

Ви є близьким родичем зниклого безвісти, бажано попросити у слідчого направлення на генетичну експертизу та пройти її (у цьому випадку експертиза буде для Вас безкоштовною) або здати генетичний матеріал самостійно. Генетична експертиза підвищує шанси переконатися, що близька Вам людина жива.

1.3. Звернутися до Національного інформаційного бюро (НІБ) України <https://nib.gov.ua/uk/> яка діє на підставі Женевських конвенцій про поводження з військовополоненими (Третя Женевська конвенція) та захист цивільного населення під час війни (Четверта Женевська конвенція) від 12 серпня 1949 року. Проінформувати НДБ про зникнення людини через спеціальну форму.

1.4. Звернутися до Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими (КШ) та створити на сайті КШ особистий кабінет <https://koordshtab.gov.ua/submit-application>

1.5. Звернутися до Об'єднаного центру з координації пошуку та звільнення військовополонених, незаконно позбавлених волі осіб внаслідок агресії проти України <https://ssu.gov.ua/obiednanyi-tsentr-z-koordynatsii-poshuku-ta-zviltannia-viiskovopolonenykh-nezakonno-pozbavlenykh-voli-osib-vnaslidok-ahresii-proty-ukrainy> та заповнити онлайн-форму <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScCpF9IMFayFWVH3gABn4fR6iIPnX8lrw93tFtV6PqrzeOtQ/viewform>

1.6. Подати інформацію про зниклу людину до Управління з питань осіб, які зникли безвісти за особливих обставин (Секретаріат Уповноваженого з питань осіб, які зникли безвісти за особливих обставин) при Міністерстві внутрішніх справ (МВС) <https://mvs.gov.ua/sekretariat-upovnovazhenogoz-pitan-osib-zniklix-bezvisti-za-osoblivix-obstavin> Інформацію Ви подаєте шляхом заповнення анкети <https://services.mvs.gov.ua/login>

1.7. Подати інформацію про зниклу людину до Бюро Центрального агентства Міжнародного Комітету Червоного Хреста з розшуку для міжнародного збройного конфлікту в Україні (Бюро ЦАР) <https://blogs.icrc.org/ua/2024/02/missing/poshuk-znykli-bezvisty-chervoniy-hrest-2022/> Це бюро було створено під час війни в Україні. Бюро ЦАР покликане допомагати знайти зниклих безвісти, а також полегшити страждання їхнім родинам. Це стосується військових та цивільних осіб, живих та загиблих, позбавлених волі, які потрапили до рук супротивника. Інформацію Ви подаєте шляхом заповнення спеціальної онлайн-форми <https://uruprecase.powerappsportals.com/uk-UA/>

Описані вище дії є обов'язковими! Але вони не гарантують, що Ви отримаєте інформацію про зниклу людину від органів влади України чи Міжнародного Комітету Червоного Хреста. Російська влада не повідомляє Міжнародному Комітету Червоного Хреста про багатьох захоплених українців. Російське національне інформаційне бюро діє неефективно і більше злочинно. Відповідно, МКЧХ не може проінформувати про цих людей українське Національне інформаційне бюро.

2. Другий крок: Провести пошук на загальнодоступних інформаційних ресурсах

2.1. Шукати інформацію про людину на описаних нижче українських інформаційних ресурсах. Як правило, за наявності хоча б мінімальної інформації про зниклу людину в українському та російському інформаційному просторі вона буде на цих ресурсах. Вести пошук безпосередньо на російських ресурсах немає сенсу, всю інформацію звідти вже зібрано українськими агрегаторами.

2.1.1. Адреса інформаційного ресурсу: <https://t.me/bazaFIO>

Назва інформаційного ресурсу: База ПІБ | Фото полонених

Опис ресурсу: 74 920 members, 11 879 online. Цитата: «Канал для пошуку українських військових та цивільних». Адмін - @Sn1perz

2.1.2. Адреса інформаційного ресурсу: https://t.me/znaydeno_ua

Назва інформаційного ресурсу: Списки знайдених та полонених

Опис ресурсу: 85 695 підписників. Адміністратор @creator_kozak

2.1.3. Адреса інформаційного ресурсу: <https://t.me/cfddffhu4rt>

Назва інформаційного ресурсу: Ірина Україна©

Опис ресурсу: 120 468 підписників. Допомога в пошуку зниклих безвісти та полонених. Цитата: «Я ніяк не впливаю на обміни і не допомагаю у визволенні. Хочеш додатися до чату спілкування? Треба щоб видно було що ти з України/за Україну. Вся допомога безкоштовна».

Якщо на цих ресурсах Ви знайдете інформацію про людину, це буде, як правило, інформація про те, що людина жива і знаходиться в російській неволі, але без відомостей про те, де утримують цю людину. Ймовірно, ви також не дізнаєтесь, який статус у цієї людини (затримана, або вже засуджена), тому пошуки потрібно буде продовжити.

3. Звернутися до російських органів влади із запитом про зниклу людину.

3.1. Направити звернення начальнику Головного управління військової поліції Міністерства оборони РФ про надання Вам інформації про викрадення близької вам людини (російською мовою, зразок у додатку 1). Адреса та електронна адреса для надсилання звернення: «Начальнику Главного управления военной полиции Министерства обороны РФ генерал-полковнику Кураленко Сергею Васильевичу, адрес: 119160, г. Москва, ул. Знаменка, 19, телефон +7(495)6967383, email: dgoinfo@mil.ru». Звернення можна надіслати електронною поштою. У зверненні необхідно вказати прізвище, ім'я та по-батькові родича, якого Ви розшукуєте, рік народження, місце та обставини його зникнення. Також необхідно вказати, у яких споріднених відносинах Ви знаходитесь з людиною, що розшукується. Щоб уникнути відмови у наданні

інформації з формальної підстави (Вам можуть відповісти, що кривність не підтверджена, а давати інформацію стороннім вони не мають права), бажано додати до листа скани документів з підтвердженням кривності. Таким документом може бути свідоцтво про шлюб (для чоловіка) або про народження людини, що розшукується (для батьків і дітей). Ви можете і повинні змінювати та доповнювати зразок залежно від обставин справи.

3.2. Направити звернення з таким самим текстом, як у зверненні на ім'я начальника управління військової поліції, про надання інформації про викрадену людину міністру оборони РФ через електронну форму: https://letters.mil.ru/electronic_reception.htm на ім'я «119160 г. Москва, ул. Знаменка, 19. Міністру оборони РФ Белоусова Андрею Рємовичу». Можна використовувати той самий текст звернення, що й начальнику військової поліції, але треба замінити адресата. Для подачі електронної форми необхідно використовувати VPN.

3.3. Направити повідомлення про злочин (викрадення людини) голові Слідчого комітету РФ (зразок у додатку 2). Цю заяву можна подавати одночасно зі зверненнями, адресованими до Міністерства оборони РФ. Повідомлення подається через інтернет-приймальню Слідчого комітету <https://sledcom.ru/reception>. Для подання заяви з території України необхідно використовувати VPN (додаток, що дозволяє заходити в інтернет з іншою IP адресою), оскільки доступ до інтернет-приймальної з IP адрес, розташованих в Україні, неможливий. Також слід врахувати, що текст звернення не може перевищувати 5000 символів. Зразок у додатку 2 підготовлено з урахуванням цієї вимоги.

3.4. Направити заяву про безвісне зникнення особи у підрозділ Міністерства внутрішніх справ РФ (зразок у додатку 3). Це необхідно зробити, якщо Ви отримали відповідь з міністерства оборони РФ про те, що вони нічого не знають про людину, яку Ви розшукуєте. У заяві Ви вимагаєте від МВС РФ виконати передбачений законодавством РФ функціонал цієї організації та провести розшук зниклої людини на території РФ та на контрольованих російським режимом територіях. Ви можете і повинні змінювати та доповнювати зразок залежно від обставин справи.

3.5. Направити звернення до військової прокуратури спеціального угруповання військ (сил) щодо встановлення статусу зниклої людини (зразок у додатку 4). Це необхідно зробити у випадку, якщо Ви отримали відповідь з міністерства оборони РФ про те, що вони нічого не знають про людину, яку Ви розшукуєте. Ви подаєте звернення через інтернет-приймальний орган військової прокуратури РФ з використанням VPN. У списку органів прокуратури інтернет-приймальної потрібно обрати адресата «военная прокуратура специальной группировки войск (сил)». У зверненні Ви вимагаєте у відповідність до норм міжнародного права знайти людину, дозволити Вам встановити зв'язок з нею після знаходження та вжити заходів для звільнення (останнє – у випадку, якщо Ваш родич є цивільним).

3.6. У разі ненадання Вам інформації протягом одного місяця після надсилання Ваших звернень та заяв або надання обмеженої інформації з приводу перебування викраденої або полоненої людини (наприклад, Вам не повідомлять про місце, де утримують Вашого родича), Ви можете звернутися зі скаргою про порушення прав людини: уповноваженій з прав людини РФ Москальковій Тетяні Миколаївні через електронну приймальню на сайті <https://ombudsmanrf.org/appeal>. Електронною поштою надіслати скаргу уповноваженому з прав людини РФ неможливо. У скарзі Ви обов'язково маєте написати, що вже зверталися до Міністерства оборони/прокуратури, але не отримали відповіді або отримали відповідь, яка порушує права Вашого родича (зразок скарги у додатку 5). Ви можете і повинні змінювати та доповнювати зразок залежно від обставин справи.

Після надсилання скарги уповноваженому з прав людини РФ Вам на адресу електронної пошти має надіслати повідомлення про реєстрацію особистого електронного кабінету, де можна відстежувати роботу зі зверненням.

3.7. Надіслати повідомлення про зникнення людини в Робочу групу Організації Об'єднаних Націй з насильницьких або недобровільних зникнень <https://www.ohchr.org/ru/special-procedures/wg-disappearances/reporting-dis-Group>. Випадки зникнення можуть довести до відома Робочої групи родичі зниклих осіб або організації, які виступають від їхнього імені (після отримання попередньої згоди родичів). Той, хто направить випадок на розгляд Групи, повинен мати можливість постійно підтримувати з Групою зв'язок та швидко реагувати на запити щодо надання додаткової інформації чи роз'яснень.

Повідомлення про зникнення людини подається шляхом заповнення спеціальної форми. Інформація про те, як це зробити, міститься у закріпленні в попередньому абзаці. Обов'язково збережіть для себе PDF-файл, який згенерується після відправки форми.

Коли родичі або уповноважені люди направляють цю форму Групі, вони привертають увагу міжнародної організації до того, що Росія не виконує III та IV Женевські конвенції про поводження з військовополоненими та захист цивільного населення під час війни (військовополонені та інші захоплені люди мають право повідомити близьких про місце свого перебування або про його зміну). Після отримання заповненої форми Робоча група починає працювати за встановленням місця перебування зниклої особи.

3.8. Звернутися до Міжнародної комісії з осіб, що зникли безвісти (англ. International Commission on Missing Persons, ICMP). Це міжурядова організація, яка займається проблемою осіб, які зникли безвісти внаслідок збройних конфліктів, порушень прав людини та стихійних лих.

Необхідно вибрати на сайті Комісії <https://icmp.int/uk/> Повідомити про зниклу безвісти особи і дотримуватися інструкцій сайту при заповненні форми.

3.9. Якщо Ви підозрюєте, що зникла людина після зникнення була засуджена російським судом (таких випадків вже кілька сотень, і їх кількість

збільшується), Ви можете здійснити пошук на сайті Федеральної служби виконання покарань РФ (ФСВП). Для направлення звернення до ФСВП через сайт <https://fsin.gov.ru/reception/> Вам знадобляться:

3.9.1. VPN (додаток, що дозволяє заходити в інтернет з іншою IP адресою).

3.9.2. Адреса електронної пошти з російського сервера. Наприклад, mail.ru. Реєстрація пошти відбувається із сім-картою. З українським телефонним номером зареєструвати російську адресу електронної пошти не вийде. Але Ви можете скористатися сім-картою будь-якої іноземної держави. Спробуйте попросити ваших родичів чи знайомих у Європі допомогти вам із реєстрацією електронної пошти. У цьому випадку переконайтеся, що людина, яка Вам допомагає, буде доступна надалі, оскільки знадобиться код, який надійде на телефонний номер.

3.9.3. Інформація про установу ФСВП, де будь-коли знаходився ваш родич. У системі ФСВП відсутня (згідно з офіційною інформацією) загальна база даних про осіб, які відбувають покарання. Однак у кожній установі ФСВП ведеться журнал обліку, в якому відображаються дані про те, звідки прибув ув'язнений і куди далі етапований. Тому в першу чергу потрібні дані будь-якої установи ФСВП, де будь-коли знаходилася людина. Наприклад, це може бути слідчий ізолятор, у якому він перебував під час слідства. Якщо цих даних немає, то можна спробувати з'ясувати, яким судом винесено вирок. І з цих даних вказувати регіон, де міг бути родич. Зазвичай під час судового розгляду людина перебуває в установі ФСВП у тому ж регіоні, де знаходиться суд.

3.9.4. Алгоритм подання звернення.

Заходимо на сайт ФСВП Росії в розділі Інтернет-Приймальня <https://fsin.gov.ru/reception/>

Ставимо відмітку у розділі «С информацией согласен»	
Натискаємо «дальше»	
Страна	Российская Федерация
Куда вы хотите обратиться?	Центральный аппарат ФСИН
Выберете регион, связанный с вашим обращением	Вибираємо регіон, в якому знаходиться установа ФСВП, де раніше знаходилася людина
Раздел «учреждение УИС»	Не заповнюємо. Цей розділ не є обов'язковим до заповнення – відсутня червона зірочка.

Нажимаем «дальше»	
ФИО	Вказуємо ПІБ особи, від чийого імені ви пишете звернення. Буває так, що краще писати звернення від імені матері чи батька, якщо Ви перебуваєте із зниклою людиною у цивільному шлюбі, або Ви тітка, або далекий родич. Спорідненість простіше підтвердити, доклавши лише свідоцтво про народження.
Разделы «телефон» и «гражданство»	Не заповнюємо. Ці розділи не є обов'язковими до заповнення.
Форма ответа	Выбираем «электронный адрес» и далее указываем его
Натискаємо «дальше»	
Вид обращения	Заявление
Тематика вопроса	О розыске осужденных и родственников
Вводим код из изображения справа	
Текст обращения	«Ищу своего сына (мужа, брата...) ФИО дата рождения, который осужден по приговору суда к лишению свободы. Ранее он находился в учреждении ФСИН (указываем в каком учреждении), однако далее был этапирован. Руководствуясь ст. 17 УИК РФ, согласно которой администрация учреждения ФСИН обязана уведомить родственника о месте отбывания наказания, прошу сообщить, куда был этапирован мой сын (брат, муж...). В подтверждение родства прилагаю фото свидетельства о рождении/заключении брака ...»

	Зайву інформацію про обставини затримання та будь-яку іншу краще не вказувати.
Необходимые документы и материалы	Завантажуємо фото документа, що підтверджує спорідненість. Фото документа є обов'язковим. Без документа розраховувати на отримання відповіді не можна.
Ранее обращались в ФСИН?	Нет
Натискаємо «Готово»	
Робимо фото екрану з номером звернення та кодом перевірки	

Термін розгляду такого звернення за російським законодавством 30 діб, проте можуть відповідати раніше, можуть пізніше. Іноді відповіді не приходять зовсім. Відповідь має надходити на електронну пошту, яку Ви вказали. У разі відсутності відповіді можна припустити, що людина, яка розшукується, насправді не знаходилася в тому регіоні, який був обраний під час відправлення звернення. У цьому випадку можна надіслати нове звернення із зазначенням іншого регіону, де, ймовірно, був ваш родич.

От “___” _____ 2024 года Начальнику Главного управления военной полиции
По вопросу розыска пропавшего Министерства обороны РФ генерал-полковнику Кураленко Сергею Васильевичу
Адрес: 119160, г. Москва, ул. Знаменка, 19
Телефон +7(495)6967383,
Email: dgoinfo@mil.ru

От Фамилия Имя Отчество
Телефон: +380 00 000 00 00
(доступна в телеграм и whatsapp)
Эл. почта: mail@gmail.com
(прошу направить ответ по эл. почте)

Обращение

Мой ...(статус отношения к Вам, например, “муж”)..., Фамилия Имя Отчество, 00 месяца 0000 года рождения, пропал 00 месяца 0000 года. Он являлся гражданским лицом.

Мой муж проживал по адресу: ... По профессии он является слесарем и работал в ООО «Слесарь-строй». На момент начала вооружённого конфликта 24 февраля 2022 года он не состоял на службе в Вооружённых силах Украины или в каких-либо других военизированных формированиях, был гражданским лицом, и как следствие, участия в вооружённых действиях не принимал.

1 марта 2022 года наш город заняли Вооружённые силы Российской Федерации. 24 марта 2022 года мы с моим мужем находились в доме моих родителей по адресу: Примерно в 9:00 утра в этот дом пришли ворвались вооружённые люди в камуфляжной форме с символикой РФ. Угрожая оружием они приказали всем лечь и не двигаться, а моего мужа ударили прикладом автомата в живот. Всё это сопровождалось оскорблениями и словесными угрозами. Они провели в доме сплошной обыск, разбросав все вещи. Некоторые вещи были серьёзно повреждены или вовсе уничтожены. Они собрали всю технику, после чего завязали мужу скотчем голову, руки, вывели из дома и посадили в машину – чёрный «BMW» с большой белой буквой «V» на капоте, регистрационный номер А203ВР777. Мужу не дали собрать с собой вещи, даже ботинки, поэтому он был босой, в одной футболке и лёгких штанах. Вооружённые люди отказались сообщить, кто они такие, а также куда и зачем они забирают моего мужа. После этого они уехали в неизвестном направлении, и мужа я больше не видела.

Обычное международное гуманитарное право, зафиксированное в базе данных Международного комитета Красного Креста (норма 117) гарантирует

право родственников на получение информации о лицах, пропавших без вести в результате вооружённого конфликта. Каждая сторона конфликта должна предоставлять членам семей этих лиц любую информацию об их участии, которой она располагает.

IV Женевская конвенция требует от сторон в конфликте содействовать расследованию по запросам лиц, разыскивающих своих родственников, с которыми они оказались разлучены в результате конфликта. Так согласно статье 26 каждая из находящихся в конфликте Сторон будет облегчать розыск, производящийся членами разрозненных войной семей с целью установления связи друг с другом, и, если это возможно, способствовать их соединению. Аналогичные требования существуют и в рамках Международного пакта о гражданских и политических правах 1966 года. Комитет ООН по правам человека в деле *Quinteros против Уругвая* заявил, что исчезновения серьёзно нарушают права семей лиц, которые пропали. Эти семьи жестоко страдают из-за неопределённости в отношении участи их близких и часто – в течение долгого времени. РФ является участником IV Женевской конвенции и Международного пакта о гражданских и политических правах.

На основании изложенного, руководствуясь принципами международного гуманитарного права и международных стандартов прав человека прошу Вас:

1. Сообщить мне о состоянии здоровья, статусе и месте нахождения моего мужа.

2. В случае отсутствия информации о моем муже инициировать мероприятия по его розыску (Фамилия Имя Отчество, 00 месяца 0000 года рождения, пропал 00 месяца 0000 года), принимая во внимание тот факт, что он пропал на территории, находящейся в тот момент под контролем Вооружённых Сил Российской Федерации.

3. В случае получения какой-либо информации в ходе осуществления розыскных мероприятий, сообщить эту информацию мне и Центральному агентству по розыску при Международном комитете Красного Креста.

Фамилия И.О.

Подпись

Приложение:

1. Свидетельство о браке (подтверждение родства).

**Председателю Следственного комитета
Российской Федерации**

А.И. Бастрыкину

От.....

Телефон: +380 00 000 00 00

(доступна в телеграм и whatsapp)

Эл. почта: mail@gmail.com

(прошу направить

ответ по эл. почте)

СООБЩЕНИЕ О ПРЕСТУПЛЕНИИ

(в порядке ст.ст. 144-145 УПК РФ)

Я, сообщаю о совершении преступления.

Мы с мужем ... (ФИО) проживал по адресу: ... Муж работал слесарем в ООО «Слесарь-строй». Он не состоял на службе в Вооружённых силах Украины или в каких-либо других военизированных формированиях, был гражданским лицом, и как следствие, участия в вооружённых действиях не принимал.

1 марта 2022 года наш город заняли Вооружённые силы Российской Федерации. 24 марта 2022 года мы с моим мужем находились в доме моих родителей по адресу: Примерно в 9:00 утра в этот дом пришли вооружённые люди в камуфляжной форме с символикой РФ. Они приказали всем лечь и не двигаться. Мужу замотали скотчем голову, руки, вывели из дома и посадили в машину – чёрный «BMW» с большой белой буквой «V» на капоте, регистрационный номер А203ВР777. Мужу не дали собрать с собой вещи, даже ботинки, поэтому он был босой, в одной футболке и лёгких штанах. Вооружённые люди отказались сообщить, кто они такие, а также куда и зачем они забирают моего мужа. После этого они уехали в неизвестном направлении, и мужа я больше не видела.

Полагаю, что описанные выше события имеют признаки состава преступления, предусмотренного пунктом «а» части 2 статьи 126 УК РФ, а именно похищение человека группой лиц по предварительному сговору.

Кроме того, вышеизложенное позволяет предположить, что в отношении могла быть нарушена статья 6 (право на жизнь), статья 7 (запрещение пыток или жестокого, бесчеловечного или унижающего достоинство обращения и наказания), статья 9 (право на свободу и личную неприкосновенность) Международного пакта о гражданских и политических правах и статья 16 (право на признание правосубъектности).

Как указывал Комитет по правам человека Организации Объединённых Наций в Замечаниях общего порядка № 36, пункте 58, насильственное исчезновение представляет собой единый и комплексный ряд действий и

упущений, представляющих серьезную угрозу для жизни. Лишение свободы с последующим отказом признать это лишение свободы или сокрытием судьбы исчезнувшего лица фактически лишает это лицо защиты закона и подвергает его жизнь серьезной и постоянной опасности, за которую несет ответственность государство. Согласно пункту 28 Замечаний, расследования утверждений о нарушениях статьи 6 должны всегда быть независимым, беспристрастным, оперативным, тщательными, эффективными, заслуживающими доверия и транспарентными (прозрачными). В практике Комитета также имеются дела против России, в которых данные критерии предъявлялись в качестве обязательных при официальном расследовании насильственных исчезновений в России.

Российская Федерация ратифицировала Международный пакт о гражданских и политических правах и обязалась обеспечивать его нормы в пределах своей юрисдикции.

Полагаю, что Следственный комитет Российской Федерации должен предпринять все возможные усилия для того, чтобы проверка данного сообщения о преступлении была проведена в соответствии с указанными критериями эффективного расследования. Все указанные заявителями доводы должны быть тщательно и всесторонне проверены, им должна быть дана объективная оценка.

Об уголовной ответственности за преступление, предусмотренное ст. 306 УК РФ я осведомлена.

На основании вышеизложенного, в соответствии со ст.22 Конституции РФ со статьями 144, 145 УПК РФ,

ПРОШУ:

1. Провести проверку изложенных в сообщении фактов, содержащих информацию о возможном совершении преступления в отношении в соответствии с требованиями ст. 144-145 УПК РФ.

2. В случае, если указанные факты найдут подтверждение, возбудить уголовное дело.

3. Уведомить о решении, принятом по результатам рассмотрения сообщения о преступлении, в установленные законом сроки, посредством направления электронного письма по адресу электронной почты:

Дата

ФИО, подпись

Приложения:

1. Копия паспорта
2. Копия свидетельства о браке.

В Министерство внутренних дел
Российской Федерации
(наименования территориальных подразделений
см. здесь через VPN <https://xn--b1aew.xn--p1ai/contacts/sites>)

От Фамилия Имя Отчество
Телефон: +380 00 000 00 00
(доступна в телеграм и whatsapp)
Эл. почта: mail@gmail.com
(прошу направить ответ по эл. почте)

ЗАЯВЛЕНИЕ о безвестном исчезновении человека

Обращаюсь к Вам в связи с пропажей моего родственника, гражданина Украины, Фамилия Имя Отчество (указываю на украинском языке Фамилию, имя, отчество), 01.01.0001 г.р.

Мы вместе с мужем проживали в городе Мариуполе. Мой муж не служил в Вооруженных силах Украины. В апреле 2022 года мой муж получил ранение и его забрали в военный госпиталь на заводе Ильича, где ему была ампутирована нога. После сдачи украинских воинских подразделений в плен, мой муж также был задержан в госпитале, где он находился. До настоящего момента у меня нет никакой информации о месте его нахождения. Известно лишь от одного из обменянных граждан Украины, что он также находился в условиях лишения свободы на территории ДНР. Я не получала никаких официальных уведомлений о моем муже и писем от него.

Я направила обращение об исчезновении моего мужа в Министерство обороны РФ и получила ответ о том, что эта организация не располагает сведениями об этом человеке (прилагаю ответ).

В настоящий момент мне неизвестно ни место содержания моего мужа, ни правовой статус, в котором он содержится.

Указанные выше фактические обстоятельства свидетельствуют о том, что с 9 апреля 2022 года, на протяжении более 80 суток, ФИО является без вести пропавшим, так как на связь с родственниками и знакомыми не выходит.

Приказ МВД России, Генеральной прокуратуры России и Следственного комитета России от 16 января 2015 года № 38/14/5 предусматривает в пункте 4, что меры проверки обстоятельств безвестного исчезновения лица, обнаружения следов преступления, выявления иных обстоятельств, имеющих значение для установления причин исчезновения предпринимаются **незамедлительно**.

Как указывал Комитет по правам человека Организации Объединённых Наций в Замечаниях общего порядка № 36, пункте 58, насильственное

исчезновение представляет собой единый и комплексный ряд действий и упущений, представляющих серьезную угрозу для жизни. Лишение свободы с последующим отказом признать это лишение свободы или сокрытием судьбы исчезнувшего лица фактически лишает это лицо защиты закона и подвергает его жизнь серьезной и постоянной опасности, за которую несет ответственность государство. Таким образом, это приводит к нарушению права на жизнь, а также других прав, признанных в Пакте, в частности статьи 7 (запрещение пыток и жестоких, бесчеловечных или унижающих достоинство видов обращения и наказания), статьи 9 (свобода и личная неприкосновенность) и статьи 16 (право на признание правосубъектности). Государства-участники должны принимать надлежащие меры для предупреждения насильственного исчезновения лиц и проводить эффективные и оперативные расследования для установления судьбы и местонахождения лиц, которые, возможно, стали жертвой насильственного исчезновения. Государствам-участникам следует также обеспечить, чтобы насильственные исчезновения людей наказывались соответствующими уголовными санкциями, и ввести оперативные и эффективные процедуры для тщательного расследования случаев исчезновений независимыми и беспристрастными органами, которые, как правило, действуют в рамках обычной системы уголовного правосудия. Они должны привлекать к судебной ответственности лиц, виновных в совершении таких действий или бездействии, и обеспечивать, чтобы жертвы насильственных исчезновений и их родственники информировались о результатах расследования и получали полное возмещение.

Согласно пункту 28 Замечаний, расследования утверждений о нарушениях статьи 6 должны всегда быть независимыми, беспристрастными, оперативными, тщательными, эффективными, заслуживающими доверия и транспарентными (прозрачными). В практике Комитета также имеются дела против России, в которых данные критерии предъявлялись в качестве обязательных при официальном расследовании насильственных исчезновений в России.

Считаю, что Министерство внутренних дел Российской Федерации должно предпринять все возможные усилия для того, чтобы проверка данного заявления о безвестном исчезновении лица была проведена в соответствии с указанными критериями эффективного расследования. Все указанные заявителями доводы должны быть тщательно и всесторонне проверены, им должна быть дана объективная оценка.

Согласно пункту 21 вышеуказанного Приказа МВД России, Генеральному прокуратуре России и Следственного комитета России персональная ответственность за надлежащую организацию розыска без вести пропавших лиц и соблюдение законности при его осуществлении возлагается на руководителей органов внутренних дел Российской Федерации, уполномоченных на осуществление оперативно-розыскной деятельности

На основании изложенного и руководствуясь Приказом МВД России, Генеральной прокуратуры России и Следственного комитета России от 16 января 2015 года № 38/14/5 **прошу:**

1. Провести проверку сообщения о безвестном исчезновении моего мужа, Фамилия Имя Отчество, 10.09.2001 г.р.

2. В частности, произвести выезд на место происшествия и опросить свидетелей, проверить его по базе дактилоскопического учёта, ИБД-Р, базам задержанных по подозрению в совершении административных правонарушений или уголовных преступлений, базам помещённых в специальные приёмники для содержания лиц, подвергнутых административному аресту, изоляторы временного содержания органов внутренних дел, центры временного содержания иностранных граждан и другим информационным базам.

3. В случае обнаружения моего мужа и неполучения данных, указывающих на совершение в отношении него преступления, завести розыскное дело, в рамках которого организовать розыскные мероприятия по установлению места его нахождения.

4. В случае, если будут установлены признаки совершения уголовного преступления, направить материалы по подследственности для возбуждения уголовного дела в порядке статей 144-145 Уголовно-процессуального кодекса Российской Федерации.

5. Уведомить меня о решении, принятом по результатам рассмотрения настоящего заявления о безвестном исчезновении лица посредством направления электронного письма по адресу электронной почты: email@mail.ru.

Фамилия И.О.

Подпись

Приложения:

1. Ответ Министерства обороны Российской Федерации от “___” _____ 2022 года № ____.
2. Свидетельство о браке (подтверждение родства).
3. ...

От “___” месяц 2024 года

**В военную прокуратуру
объединённой группировки войск (сил)**

*По вопросу установления
статуса пропавшего в ходе
проведения специальной
военной операции человека*

От Фамилия Имя Отчество
Телефон: +380 00 000 00 00
(доступна в телеграм и whatsapp)
Эл. почта: mail@gmail.com
(прошу направить ответ по эл. почте)

ОБРАЩЕНИЕ

Обращаюсь к Вам в связи с пропажей ...(статус отношения к Вам, например, мужа)..., Фамилия Имя Отчество, 00 месяца 0000 года рождения, пропал 00 месяца 0000 года.

Мой муж проживал по адресу: ... По профессии он является слесарем и работал в ООО «Слесарь-строй». На момент начала вооружённого конфликта 24 февраля 2022 года он не состоял на службе в Вооружённых силах Украины или в каких-либо других военизированных формированиях, был гражданским лицом, и как следствие, участия в вооружённых действиях не принимал.

1 марта 2022 года наш город заняли Вооружённые силы Российской Федерации. 24 марта 2022 года мы с моим мужем находились в доме моих родителей по адресу: Примерно в 9:00 утра в этот дом пришли ворвались вооружённые люди в камуфляжной форме с символикой России. Угрожая оружием они приказали всем лечь и не двигаться, а моего мужа ударили винтовкой в живот. Всё это сопровождалось оскорблениями и вербальными угрозами. Они провели в доме сплошной обыск, разбросав все вещи. Некоторые вещи были серьёзно повреждены или вовсе уничтожены. Они собрали всю технику, после чего завязали мужу скотчем голову, руки, вывели из дома и посадили в машину – чёрный «BMW» с большой белой буквой «V» на капоте, регистрационный номер А203ВР777. Мужу не дали собрать с собой вещи, даже ботинки, поэтому он был босой, в одной футболке и лёгких штанах. Вооружённые люди отказались сообщить, кто они такие, а также куда и зачем они забирают моего мужа. После этого они уехали в неизвестном направлении, и мужа я больше не видела.

С момента его задержания у меня не было никакой информации о том, где и как он содержится и в каком правовом статусе.

Обычное международное гуманитарное право, зафиксированное в базе данных Международного комитета Красного Креста (норма 117) гарантирует право родственникам на получение информации о лицах, пропавших без вести в результате вооружённого конфликта. Каждая сторона конфликта должна предоставлять членам семей этих лиц любую информацию об их участии, которой она располагает.

IV Женевская конвенция требует от сторон в конфликте содействовать расследованию по запросам лиц, разыскивающих своих родственников, с которыми они оказались разлучены в результате конфликта. Так, согласно статье 26, каждая из находящихся в конфликте Сторон будет облегчать розыск, производящийся членами разрозненных войной семей с целью установления связи друг с другом, и, если это возможно, способствовать их соединению. Аналогичные требования существуют и в рамках Международного пакта о гражданских и политических правах 1966 года. Комитет ООН по правам человека в деле *Quinteros против Уругвая* заявил, что исчезновения серьёзно нарушают права семей лиц, которые пропали. Эти семьи жестоко страдают из-за неопределённости в отношении участи их близких и часто – в течение долгого времени.

III Женевская Конвенция об обращении с военнопленными в статье 69 устанавливает, что держащая в плену держава будет сообщать заинтересованным сторонам об изменениях в статусе пленных лиц, а также об проводимых в отношении них мероприятиях.

Наравне с этим обычное международное гуманитарное право, зафиксированное в базе данных Международного комитета Красного Креста (норма 125) гарантирует лицам, лишённым свободы, возможность переписываться с их семьями при соблюдении разумных условий, связанных с частотой переписки и необходимостью цензуры со стороны властей. Соответствующие положения закреплены в III и IV Женевских Конвенциях.

Статьями 70-72 III Конвенции предусмотрено, что каждый военнопленный, с момента взятия его в плен или самое позднее через неделю после его прибытия в лагерь, даже если это транзитный лагерь, а также в случае заболевания либо отправки в лазарет или другой лагерь должен получить возможность послать, <...> непосредственно своей семье, <...> почтовую карточку, составленную, если возможно, по приложенному к настоящей Конвенции образцу, с сообщением о взятии в плен, о состоянии своего здоровья и с указанием своего адреса. Эти карточки должны пересылаться как можно скорее, и их передача не может быть замедлена каким бы то ни было образом. Военнопленным будет разрешено как отправлять, так и получать письма и почтовые карточки. Если держащая в плену держава найдет необходимым ограничить эту корреспонденцию, она должна, по крайней мере, разрешить отправку двух писем и четырех карточек в месяц <...> Другие ограничения могут быть введены только в том случае, если держава-покровительница имеет основания считать их отвечающими интересам самих военнопленных, ввиду затруднений, которые держащая в плену держава встречает при наборе достаточного количества квалифицированных переводчиков для осуществления необходимой цензуры. <...> Военнопленным, не получающим долгое время известий или лишенным возможности получать их от своей семьи или посылать их ей обычным путем, так же как и военнопленным, находящимся на большом расстоянии от своих родных, будет разрешено посылать телеграммы. <...> Как общее правило,

корреспонденция военнопленных ведется на их родном языке. Находящиеся в конфликте стороны могут разрешить вести переписку и на других языках. Военнопленным будет разрешено получать по почте или всякими иными способами индивидуальные или коллективные посылки, содержащие, в частности, продукты питания, одежду, медикаменты и предметы, предназначенные для удовлетворения их религиозных потребностей, для их просвещения или развлечения, включая книги, предметы культа, аппаратуру для научных работ, экзаменационные материалы, музыкальные инструменты, спортивный инвентарь и материалы, позволяющие военнопленным продолжать учиться или заниматься художественной деятельностью. Эти посылки ни в коем случае не освобождают держащую в плену державу от обязательств, налагаемых на нее настоящей Конвенцией.

Статьей 75 предусматривается, что в случае, если военные операции помешают заинтересованным державам выполнить лежащую на них обязанность обеспечить перевозки посылок, упомянутых в статьях 70, 71, 72 и 77, заинтересованные державы-покровительницы, Международный комитет Красного Креста или всякая другая организация, признанная сторонами, находящимися в конфликте, могут заняться обеспечением перевозки этих посылок с помощью соответствующих транспортных средств (вагонов, грузовых машин, судов или самолетов и т. п.). С этой целью Высокие Договаривающиеся Стороны постараются предоставить эти транспортные средства и разрешить их движение, в частности, путем выдачи им необходимых для этого пропусков.

Статья 76 требует, чтобы всякое запрещение корреспонденции, вводимое находящимися в конфликте сторонами по военным или политическим причинам, может иметь только временный характер, и срок его должен быть возможно более коротким.

Аналогичные права предоставляются гражданским лицам в Конвенции IV. Статьями 105-108 IV Конвенции предусмотрено право интернированных лиц получать корреспонденцию и посылки с едой, одеждой и прочими необходимыми вещами, а так же отправлять письма и почтовые карточки. При этом положениями статьи 111 Конвенции IV от 12 августа 1949 года предусмотрено, что в случае, если военные операции помешают заинтересованным державам выполнить лежащую на них обязанность обеспечить перевозки посылок, упомянутых в статьях 106, 107, 108 и 113, заинтересованные державы-покровительницы, Международный комитет Красного Креста или всякая другая организация, признанная сторонами, находящимися в конфликте, могут заняться обеспечением перевозки этих посылок с помощью соответствующих транспортных средств (вагонов, грузовых машин, судов или самолетов и т. д.). С этой целью Высокие Договаривающиеся Стороны постараются предоставить им указанные транспортные средства и разрешить их движение, в частности путем выдачи им необходимых для этого пропусков.

Право на общение с семьёй, включённое в Минимальные стандартные правила обращения с заключёнными ООН (пункты 37, 79 и 92), также является составной частью права на гуманное обращение с лицами, лишёнными свободы, закреплённое в статье 10 Международного пакта о гражданских и политических правах.

Таким образом Женевские Конвенции и Международный пакт о гражданских и политических правах гарантируют возможность информирования родственников о факте пленения или интернирования их близкого человека, а также возможность установления связи между ними посредством почтовой корреспонденции, обмена посылками и, в отдельных случаях, посредством иных средств связи.

Статья 33 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающийся защиты жертв международных вооружённых конфликтов от 8 июня 1977 года также устанавливает следующие требования касательно лиц, пропавших без вести:

«С целью содействия сбору сведений в соответствии с предыдущим пунктом каждая сторона, находящаяся в конфликте, в отношении лиц, которые не будут пользоваться более благоприятным отношением согласно Конвенции и настоящему Протоколу:

а) регистрирует сведения, как это предусмотрено статьей 138 Четвертой конвенции, о тех лицах, которые были задержаны, заключены в тюрьму или каким-либо другим образом лишены свободы на срок, превышающий две недели, в результате военных действий или оккупации, или которые умерли во время такого задержания;

б) в максимально возможной степени содействуют розыску таких лиц и регистрации сведений о них, если они умерли при других обстоятельствах в результате военных действий или оккупации, и, в случае необходимости, сама проводит такой розыск и регистрацию».

Обращаю ваше внимание на следующее: 3 августа 2022 года заместитель министра обороны Российской Федерации Александр Васильевич Фомин сообщил информационному агентству «Интерфакс», что: «Россия с начала военной операции предприняла всеобъемлющие меры по соблюдению норм международного гуманитарного права <...> Задержанным предоставлена возможность связи с родными, они совершают международные звонки, передано более полутора тысяч писем».

На основании изложенного, руководствуясь принципами международного гуманитарного права и международных стандартов прав человека прошу Вас:

1. Сообщить информацию о судьбе, состоянии здоровья, месте нахождения и правовом статусе Фамилия Имя Отчество, _____ г.р.

2. В случае, если окажется, что Фамилия Имя Отчество, _____ г.р., задержан, сообщить о его задержании в Центральное справочное бюро при Международном комитете Красного Креста и рассмотреть возможность его скорейшего освобождения как гражданского некомбатанта.

3. Позволить мне установить связь с Фамилия Имя Отчество, _____ г.р., посредством почтовой, телефонной или видеоконференцсвязи.

4. Сообщить мне порядок в котором я могу установить связь, вести периодическое общение с Фамилия Имя Отчество, _____ г.р., и обеспечивать его продуктами и предметами, необходимыми на время лишения его свободы.

Фамилия И.О.

Подпись

Приложения:

1. Ответ Министерства обороны Российской Федерации от “__” _____ 2022 года № ____.
2. Свидетельство о браке (подтверждение родства).
3. ...

Уполномоченному по правам человека РФ
101000, г. Москва, ул. Мясницкая, д. 7
Москальковой Татьяне Николаевне
Электронная приемная <https://ombudsmanrf.org/appeal>
ФИО автора жалобы
Телефон автора жалобы
Адрес электронной почты автора жалобы
(прошу дать ответ электронной почтой)

Жалоба

Я, ФИО, являюсь женой ФИО, который был похищен военнослужащими РФ при следующих обстоятельствах. Мы вместе с мужем проживали в городе Мариуполе. Мой муж не служил в Вооруженных силах Украины. В апреле 2022 года мой муж получил ранение и его забрали в военный госпиталь на заводе Ильича, где ему была ампутирована нога. После сдачи украинских воинских подразделений в плен, мой муж также был задержан в госпитале, где он находился. До настоящего момента у меня нет никакой информации о месте его нахождения. Известно лишь от одного из обменянных граждан Украины, что он также находился в условиях лишения свободы на территории ДНР. Я не получала никаких официальных уведомлений о моем муже и писем от него.

Я направила обращение об исчезновении моего мужа в Министерство обороны РФ (прилагается), заявление о пропаже человека в Министерство внутренних дел РФ (прилагается) более 30 дней назад, но не получила ответов. В настоящий момент мне неизвестно ни место содержания моего мужа, ни правовой статус, в котором он содержится. Мои требования по отношению к Министерству обороны РФ и Министерству внутренних дел РФ изложены в приложенном заявлении и обращении.

Бездействие сотрудников Министерства обороны и Министерства внутренних дел нарушают мои права и права моего мужа ФИО. Я полагаю, что были нарушены следующие права моего мужа:

«Право на свободу и личную неприкосновенность, провозглашенное статьей 9 Международного пакта о гражданских и политических правах: «Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность. Никто не может быть подвергнут произвольному аресту или содержанию под стражей. Никто не должен быть лишен свободы иначе, как на таких основаниях и в соответствии с такой процедурой, которые установлены законом». Мой муж является гражданским лицом и должен быть незамедлительно освобожден.

«Право на переписку, гарантированное статьей 107 Конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны: Интернированным будет разрешено отправлять и получать письма и почтовые карточки». Прошу дать

возможность моему мужу до его освобождения поддерживать контакты со мной и другими родственниками с использованием электронных средств коммуникации и почтовых сообщений через Международный Комитет Красного Креста.

Указанное бездействие нарушением мое право, гарантированное статью 29, частью 4 статьи 29 Конституции РФ: «Каждый имеет право свободно искать, получать, передавать, производить и распространять информацию любым законным способом». Я не получила важную для меня информацию от органов государственной власти РФ.

В соответствии со ст. 16 Федерального конституционного закона от 26.02.1997 N 1-ФКЗ “Об уполномоченном по правам человека в Российской Федерации” Уполномоченный рассматривает жалобы на решения или действия (бездействие) государственных органов, органов местного самоуправления, должностных лиц, государственных служащих, если ранее заявитель обжаловал эти решения или действия (бездействие) в судебном либо административном порядке, но не согласен с решениями, принятыми по его жалобе.

Согласно статье 2 Федерального Закона от 02.05.2006 года № 59-ФЗ «О порядке рассмотрения обращений граждан Российской Федерации» граждане РФ и иностранцы имеют право обращаться лично, а также направлять индивидуальные и коллективные обращения в государственные органы, органы местного самоуправления и должностным лицам. Граждане реализуют право на обращение свободно и добровольно. Осуществление гражданами права на обращение не должно нарушать права и свободы других лиц. Письменное обращение, поступившее в государственный орган, орган местного самоуправления или должностному лицу в соответствии с их компетенцией, рассматривается в течение 30 дней со дня регистрации письменного обращения (статья 12 указанного Закона).

На основании изложенного, руководствуясь ст. 2 Федерального Закона от 02.05.2006 года № 59-ФЗ «О порядке рассмотрения обращений граждан Российской Федерации»,

ПРОШУ:

1. Проверить доводы, изложенные в настоящей жалобе.
2. Принять меры по восстановлению моих прав и прав моего мужа ФИО, а именно обязать Министерство обороны и Министерство внутренних дел выполнить их функции по розыску моего мужа и дать мне ответы по адресу моей электронной почты...
3. Сообщить мне о принятых мерах по указанному адресу электронной почты.

« ___ » _____ 2024 г.

_____ Подпись

Приложения:

1. Обращение в Министерство обороны РФ от _____.

2. Заявление в Министерство внутренних дел РФ от _____.
3. Свидетельство о браке (подтверждение родства).